

DDS 717 I går var hveden moden

Lisbeth Smedegaard Andersen 2000

Georg Klinting 2007

The image shows a musical score for the hymn 'I går var hveden moden'. It consists of two systems of music. The first system has a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line starts with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a common time signature (C). The lyrics are: 'I går var hve-den mo - den, i dag står sko-ven hvid; om lidt vil lær-ker kvid - re om sol og for-års-tid. Der'. The piano accompaniment starts with a bass clef, a key signature of one flat, and a common time signature. The second system also has a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line starts with a treble clef, a key signature of one flat, and a common time signature. The lyrics are: 'rå - bes mel - lem gra - ve om nu' - ets e - vig - hed, mens vin - den læg - ger stø - vet til ro et u - kendt sted.' The piano accompaniment starts with a bass clef, a key signature of one flat, and a common time signature. The score is written in a standard musical notation style with notes, rests, and bar lines.

2 Vi tæller vore dage,
der hober sig til år,
og stædigt vokser stakken
af det, vi ikke når.
De store ord bliver mindre,
og planer hentes ned
fra flugt mod morgenstjerner
til døsigt aftenfred.

3 Derfor - på ugens morgen
må vi her hen igen,
hvor kirken åbner døren
som for en gammel ven.
Og ord får atter mening,
skønt vi har slidt dem ned,
kan de forundret synges
om håb og kærlighed.

4 Her døber vi de spæde,
vi knytter hjertebånd
og beder, at de døde
må leve i Guds hånd.
De lærte os om troen,
der - rakt fra slægt til slægt -
gir ordet hjertets visdom
og eftertankens vægt.

5 Om alle vore drømme
forsvinder i det blå,
og skyggerne blir lange,
og mørket banker på,
skal kirken stædigt vidne
om troen, der består
og føjer dage sammen
i evighedens år.

Salmebogen har som melodihenviisning 'Nu blomstertiden kommer'. Men hverken den tyske eller den svenske melodi til 'Nu blomstertiden kommer' yder Lisbeth Smedegaard Andersens vemodige og eftertænksomme tekst retfærdighed.

Ovenstående melodi begynder blidt i vemodig G-mol, men arbejder sig op til klimaks med en smertefyldt Cm9 akkord på 'råbes mellem grave' og en knap så smertefyldt Gm9 akkord på 'vinden lægger støvet', hvorefter melodien falder til ro – ikke i G-mol, men i D-dur (dominant tonearten) for at understrege, at det er på 'et ukendt sted', at vinden lægger støvet til ro.